Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

4. června 2015 *

„Přístup k dokumentům — Rozhodnutí 2004/258/ES — Dohoda o výměně dluhopisů ze dne 15. února 2012 uzavřená mezi Řeckem, na straně jedné, a ECB a národními centrálními bankami Eurosystému, na straně druhé — Přílohy A a B — Částečné odepření přístupu — Veřejný zájem — Měnová politika Unie a členského státu — Finanční situace ECB a národních centrálních bank Eurosystému — Stabilita finančního systému v Unii“

Ve věci T-376/13,

Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, se sídlem v Kielu (Německo), zastoupená O. Hoepnerem a D. Unrauem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské centrální bance (ECB), zastoupené A. Sáinzem de Vicuña Barroso, S. Lambrinoc a K. Laurinavičiusem, jako zmocněnci, ve spolupráci s H.-G. Kamannem a P. Geyem, advokáty,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí ECB ze dne 22. května 2013, sděleného žalobkyni dopisem prezidenta ECB, kterým byla částečně zamítnuta žádost o přístup k přílohám A a B „Exchange agreement dated 15. February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NCBs listed herein“ (dohoda o výměně dluhopisů ze dne 15. února 2012 uzavřená mezi Řeckem na straně jedné a ECB a národními centrálními bankami Eurosystému, které jsou v ní vyjmenovány, na straně druhé),

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení G. Berardis, předseda, O. Czúcz (zpravodaj) a A. Popescu, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Weychert, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. prosince 2014,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu et napadené rozhodnutí

1 V důsledku napětí na některých segmentech finančních trhů, zejména některých trzích, na nichž jsou obchodovány dluhopisy členských států eurozóny, se Evropská centrální banka (ECB) dne 10. května 2010 rozhodla, a veřejně oznámila, že je třeba na trzích cenných papírů zavést dočasný program směřující k obnovení normálního fungování transmisního mechanismu měnové politiky, tedy procesu, kterým se rozhodnutí týkající se měnové politiky promítají do celého hospodářství, zejména do úrovně cenové hladiny.

2 Dne 14. května 2010 přijala ECB rozhodnutí 2010/281/EU, kterým se zavádí program pro trhy s cennými papíry (ECB/2010/5) (Úř. věst. L 124, s. 8). Program pro trhy s cennými papíry (*Securities Markets Programme*, dále jen „SMP“) umožňoval ECB a národním centrálním bankám (dále jen „NCB“) Eurosystému provádět přímé intervence na veřejných i soukromých dluhopisových trzích eurozóny.

3 SMP byl prováděn správci portfolia Eurosystému prostřednictvím intervencí v podobě nákupů státních dluhopisů denominovaných v eurech na sekundárních trzích. V rámci uvedeného SMP nakupovala ECB státní dluhopisy, zejména řecké, od května 2010 do března 2011 a poté od srpna 2011 do února 2012.

4 Na základě dohody o výměně dluhopisů ze dne 15. února 2012 uzavřené mezi Řeckou republikou, na straně jedné, a ECB a NCB Eurosystému, které jsou v ní vyjmenovány, na straně druhé (dále jen „dohoda o výměně dluhopisů“), provedly ECB a NCB Eurosystému výměnu řeckých státních dluhopisů, které držely, za nové řecké státní dluhopisy. Ty mají tytéž charakteristiky, pokud jde o nominální hodnotu, nominální úrokovou míru, data výplaty kupónů a data splatnosti jako původní řecké státní dluhopisy.

5 V březnu 2012 byly v rámci iniciativy na zapojení soukromého sektoru do restrukturalizace řeckého státního dluhu řecké státní dluhopisy restrukturalizovány. Tato restrukturalizace se nedotkla nových řeckých státních dluhopisů v držení ECB a NCB uvedených v bodě 4 výše. Žalobkyně, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, pojistná instituce stomatologické komory Šlesvicko-Holštýnska, která je držitelkou řeckých státních dluhopisů, s iniciativou spočívající v zapojení soukromého sektoru nesouhlasila a uplatnila své nároky vůči Řecké republice prostřednictvím žaloby. Domnívá se, že pro její žalobu má zvláštní význam to, jaké množství řeckých státních dluhopisů držely ECB a NCB Eurosystému v okamžiku restrukturalizace řeckého státního dluhu v rámci iniciativy spočívající v zapojení soukromého sektoru.

6 Dne 6. září 2012 rozhodla ECB o ukončení SMP. Oznámila, že hotovost poskytovaná prostřednictvím SMP bude i nadále absorbována jako v minulosti a cenné papíry zůstávající v portfoliu souvisejícím s SMP budou drženy až do splatnosti. Rovněž oznámila technické podrobnosti týkající se přímých měnových transakcí na sekundárních trzích státních dluhopisů (dále jen „OMT“), které měly představovat případná budoucí opatření měnové politiky.

7 Dopisem ze dne 15. března 2013 požádala žalobkyně ECB o přístup k „příloze“ dohody o výměně dluhopisů.

8 ECB na uvedenou žádost odpověděla dopisem ze dne 16. dubna 2013. Upřesňovala v něm, že dohoda o výměně dluhopisů obsahuje mj. přílohy A a B, a popsala jejich obsah. ECB nejprve uvedla, že příloha A obsahuje tabulku s řeckými státními dluhopisy nabytými jí samotnou a NCB Eurosystému v rámci SMP. Tabulka je tvořena čtyřmi sloupci, v nichž je uveden popis cenných papírů, jejich identifikační číslo, celkový objem SMP a místo úschovy. ECB rovněž uvedla, že celková hodnota

řeckých státních dluhopisů uvedených v příloze A dosahuje 42 732 860 000,00 eur. Dále uvedla, že příloha B se skládá ze dvou částí. Část I stanoví finanční podmínky nových řeckých státních dluhopisů a sestává z pěti sloupců, z nichž čtyři uvádějí stejné informace jako příloha A a pátý nominální hodnotu v eurech. Nominální hodnota nových řeckých státních dluhopisů uvedených v příloze B dosahuje rovněž 42 732 860 000,00 eur. Část II stanoví ostatní charakteristiky nových řeckých státních dluhopisů, například základ pro stanovení výše kupónu, datum jejich výplaty, platebního zprostředkovatele, kotaci a obchodovatelnost. Kromě toho ECB vysvětlila, že nové řecké státní dluhopisy mají stejné charakteristiky, pokud jde o nominální hodnotu, kupón, datum jeho výplaty a datum splatnosti dluhopisu, jako původní řecké státní dluhopisy a nepatří mezi cenné papíry, jichž se týká restrukturalizace v rámci iniciativy na zapojení soukromého sektoru. Ve zbývající části, týkající se přístupu k podrobným a strukturovaným informacím obsaženým v přílohách A a B, ECB žádost žalobkyně zamítla.

9 Dne 19. dubna 2013 zaslala žalobkyně ECB potvrzující žádost, v níž se omezila na poskytnutí přístupu přílohám A a B dohody o výměně dluhopisů.

10 Dopisem ze dne 22. května 2013 předala ECB výtahy z příloh A a B dohody o výměně dluhopisů potvrzující popis uvedených příloh uvedený v jejím dopise ze dne 16. dubna 2013. Ve zbývající části potvrzující žádost zamítla. V této souvislosti uvedla, že odmítnutí zpřístupnit podrobné a strukturované informace o řeckých státních dluhopisech v držení ECB a NCB Eurosystému spočívá na čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé, třetí a sedmé odrážce jejího rozhodnutí 2004/258/ES ze dne 4. března 2004 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky (ECB/2004/3) (Úř. věst. L 80, s. 42), ve znění jejího rozhodnutí 2011/342/EU ze dne 9. května 2011, kterým se mění rozhodnutí ECB/2004/3 (ECB/2011/6) (Úř. věst. L 158, s. 37) (dále jen „rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů“). Toto zamítnutí bylo odůvodněno ochranou veřejného zájmu související s měnovou politikou Evropské unie a členského státu, v tomto případě Řecké republiky, finanční situace ECB a NCB Eurosystému a stability finančního systému v Unii.

Řízení před Tribunálem a návrhová žádání účastnic řízení

11 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 18. července 2013 podala žalobkyně tuto žalobu.

12 Na základě zprávy soudce zpravodaje se Tribunál (devátý senát) rozhodl zahájit ústní část řízení.

13 V rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 svého jednacího řádu položil Tribunál dne 28. října 2014 žalobkyni a ECB písemné otázky. Ty na ně odpověděly ve stanovené lhůtě.

14 V rámci důkazních opatření stanovených v článku 65 jednacího řádu Tribunál ECB usnesením ze dne 3. listopadu 2014 nařídil předložit přílohy A a B dohody o výměně dluhopisů. ECB tomuto důkaznímu opatření vyhověla ve stanovené lhůtě. V souladu s čl. 67 odst. 3 třetím pododstavcem jednacího řádu nebyly dotčené přílohy předány žalobkyni.

15 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 10. prosince 2014.

16 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil „stanovisko [ECB] ze dne 16. dubna 2013, ve znění stanoviska ze dne 22. května 2013 […], v rozsahu, v němž nebylo dosud vyhověno žádosti o přístup k přílohám A a B [dohody o výměně dluhopisů]“,

— uložil ECB náhradu nákladů řízení.

17 ECB navrhuje, aby Tribunál:

— žalobu zamítl,

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

1. *K přípustnosti žaloby jako celku*

18 ECB zpochybňuje přípustnost žaloby, aniž vznáší formální námitku nepřípustnosti. Tvrdí, že před formulováním žádostí o přístup k přílohám dohody o výměně dluhopisů jménem žalobkyně formuloval její advokát takové žádosti již svým jménem. Těmto žádostem, které byly prakticky totožné s žádostmi formulovaným jménem žalobkyně, nebylo vyhověno. Vzhledem k tomu, že advokát žalobkyně žalobu proti tomuto zamítnutí (věc T-70/13) vzal zpět 15. března 2013, tedy k témuž dni, kdy byla podána žádost o přístup jménem žalobkyně, musí být žaloba na neplatnost odmítnuta jako nepřípustná.

19 V tomto ohledu stačí konstatovat, že po obdržení žádostí, které advokát žalobkyně vznesl jménem žalobkyně, se ECB nedovolávala jejich nepřiměřené nebo zneužívající povahy ani překážky věci rozhodnuté. Naopak ve svých rozhodnutích z 16. dubna a 22. května 2013 žádosti žalobkyně zamítla z meritorních důvodů.

20 Žalobkyně je jakožto adresát těchto rozhodnutí oprávněna proti nim podat žalobu. Na rozdíl od tvrzení ECB totiž nemůže být právo žalobkyně na opravný prostředek proti uvedeným rozhodnutím dotčeno případnou nepřípustností její žádosti předložené ECB ani zpětvzetím žaloby jiného žalobce v jiné věci projednávané Tribunálem.

21 Námitku nepřípustnosti je proto třeba zamítnout.

2. *K návrhu na určení neplatnosti dopisu ECB ze dne 22. května 2013*

K přípustnosti

22 ECB tvrdí, že první bod návrhových žádání, týkající se neplatnosti rozhodnutí ECB ze dne 16. dubna 2013 ve znění rozhodnutí ECB ze dne 22. května 2013, je nepřípustná. Žalobkyně neoznačila dostatečně jasným způsobem rozhodnutí ECB, jehož zrušení požaduje. Argumenty uplatňované na podporu tohoto návrhu se týkají odpovědi ze dne 16. dubna 2013 i odpovědi ze dne 22. května 2013.

23 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, který se na řízení před Tribunálem použije na základě čl. 53 prvního pododstavce téhož statutu, a čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu musí všechny žaloby obsahovat předmět sporu. Tento popis musí být dostatečně přesný, aby umožnil žalovanému připravit si obranu a Tribunálu provést soudní přezkum (rozsudek ze dne 20. března 2013, Nexans France v. společný podnik Fusion for Energy, T-415/10, Sb. rozh., EU:T:2013:141, bod 49).

24 V projednávaném případě je třeba zohlednit právní kontext návrhu na určení neplatnosti. Podle postupu stanoveného v článcích 6 a 7 rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů, může žadatel po zamítnutí původní žádosti o přístup k dokumentům podat potvrzující žádost, ve které požádá Výkonnou radu ECB, aby stanovisko ECB přezkoumala. Vzhledem k těmto ustanovením je nutno konstatovat, že z návrhu na určení neplatnosti „odpovědi ECB ze dne 16. dubna 2013, ve znění

odpovědi ECB ze dne 22. května 2013“ dostatečně jasně vyplývá, že žalobkyně požaduje zrušení revize původního rozhodnutí, a tedy určení neplatnosti dopisu Výkonné rady ECB ze dne 22. května 2013. Žalobkyně na jednání tento výklad svého návrhu na určení neplatnosti potvrdila.

25 Na rozdíl od tvrzení ECB nemůže být toto potvrzení žalobkyně považováno za změnu jejích návrhových žádání. Již z žaloby totiž dostatečně jasným způsobem vyplývá, že návrh na určení neplatnosti se týkal rozhodnutí ECB ze dne 22. května 2013.

26 Námitka nepřípustnosti týkající se návrhu na určení neplatnosti rozhodnutí ECB ze dne 22. května 2013 tudíž musí být zamítnuta.

K opodstatněnosti

27 Na podporu svého návrhu na určení neplatnosti uplatňuje žalobkyně tři žalobní důvody. První žalobní důvod je založen na námitce protiprávnosti týkající se čl. 4 odst. 1 písm. a) sedmé odrážky rozhodnutí 2004/258 ve znění pozdějších předpisů. Druhý žalobní důvod se týká porušení povinnosti uvést odůvodnění stanovené ustanoveními čl. 296 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie. Třetí žalobní důvod se týká opodstatněnosti úvah ECB.

28 Tribunál považuje za vhodné zkoumat druhý a třetí žalobní důvod před prvním žalobním důvodem.

K druhému žalobnímu důvodu, založenému na porušení povinnosti uvést odůvodnění

29 Žalobkyně tvrdí, že ECB porušila povinnost uvést odůvodnění zakotvenou v čl. 296 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv. Na podporu tohoto žalobního důvodu uvádí, že výjimky z práva veřejnosti na přístup k dokumentům musí být vykládány a uplatňovány restriktivně. Orgán, který neposkytne přístup k dokumentu, musí vysvětlit, jak by se přístup k tomuto dokumentu mohl konkrétně a skutečně dotknout zájmu chráněného výjimkou, kterou uplatňuje z titulu dovolávaného ustanovení. V projednávaném případě jsou požadavky plynoucí z povinnosti uvést odůvodnění podle žalobkyně zvláště vysoké z důvodu diskreční pravomoci ECB a omezeného soudního přezkumu jejích rozhodnutí. Podle žalobkyně dopis ECB ze dne 22. května 2013 těmto požadavkům nevyhovuje.

30 ECB tyto argumenty zpochybňuje.

31 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle čl. 296 druhého pododstavce SFEU musí právní akty obsahovat odůvodnění.

32 Povinnost uvést odůvodnění je podstatnou formální náležitostí, kterou je nutné odlišovat od otázky opodstatněnosti odůvodnění, jež se týká materiální legality sporného aktu. Odůvodnění rozhodnutí musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a jasným a jednoznačným způsobem odrážet úvahy unijního orgánu, který akt přijal, tak aby se zúčastněný mohl seznámit s důvody přijatého opatření a unijní soudy mohly vykonávat svůj přezkum (rozsudek ze dne 22. března 2001, Francie v. Komise, C-17/99, Sb. rozh., EU:C:2001:178, bod 35).

33 Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze tvrzených důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčilo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudek ze dne 11. září 2003, Rakousko v. Rada, C-445/00, Sb. rozh., EU:C:2003:445, bod 49).

34 Odůvodnění dopisu ECB ze dne 22. května 2013 je třeba zkoumat ve světle této judikatury.

35 V uvedeném dopise ECB nejprve tvrdí, že zpřístupnění informací uvedených v přílohách A a B dohody o výměně dluhopisů by ohrozilo zaprvé ochranu veřejného zájmu souvisejícího s finanční, měnovou a hospodářskou politikou Unie a členského státu, zadruhé finanční situaci ECB a NCB Eurosystému a zatřetí stabilitu finančního systému v Unii a v členském státě, a že částečné odepření přístupu k uvedeným dokumentům je tedy odůvodněno na základě čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé, třetí a sedmé odrážky rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů.

36 Dále ECB podrobně osvětluje důvody, proč měla za to, že zpřístupnění těchto informací by mohlo ohrozit veřejný zájem.

37 Zaprvé upřesnila, že podrobné a strukturované informace o tržních intervencích nezpřístupnila, jelikož by to mohlo ohrozit účinnost měnové politiky Unie. Tento důvod platí zejména pro nákupy cenných papírů v rámci SMP, které představují intervenční operace. Zpřístupnění přesného složení portfolia souvisejícího s SMP, pokud jde o řecké státní dluhopisy, by odhalilo informace o strategii a taktice sledovaných intervenčními operacemi, což by mohlo ohrozit účinnost případných budoucích intervenčních operací ECB, a v konečném důsledku účinnost měnové politiky. V této souvislosti ECB upřesnila, že nákupy řeckých státních dluhopisů ze strany ECB a NCB Eurosystému v rámci SMP nesledovaly investiční, ale veřejný cíl, a to nápravu funkčních poruch relevantních segmentů trhů s cennými papíry za účelem obnovení odpovídajícího transmisního mechanismu měnové politiky, jelikož se jedná o zásadní prvek finanční stability a základní předpoklad účinnosti měnové politiky. Bez účinné transmise měnové politiky v celé eurozóně by byla ohrožena finanční stabilita, jakož i zachování jednotného měnového prostoru jako takového.

38 Zadruhé ECB upozorňuje žalobkyni na skutečnost, že není běžné, aby účastníci finančního trhu zpřístupňovali přesnou skladbu svého finančního portfolia, jestliže by to působilo proti jejich finančním zájmům. Podle obecně uznávané zásady by úplná transparentnost ve spojení s některými požadavky oslabovala tržní pozici majitele v budoucích transakcích, jelikož by to třetím osobám umožňovalo na základě strategie, kterou na své portfolio aplikoval v minulosti, předvídat jeho budoucí potřeby a preference v oblasti investic. Vzhledem k tomu, že NCB Eurosystému jsou veřejnými investory, musí být veřejný zájem týkající se finanční situace ECB a NCB Eurosystému chráněn a zpřístupňování určitých podrobných informací o operacích a částkách uvedených v jejich rozvahách musí být omezeno.

39 Toto odůvodnění odpovídá požadavkům spojeným s povinností uvést odůvodnění.

40 Úvahy ECB uvedené v bodech 35 až 38 výše totiž umožnily žalobkyni seznámit se s právním základem, na nichž je zamítnutí žádosti o přístup k přílohám A a B dohody o výměně dluhopisů založeno, tedy čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé, třetí a sedmé odrážce rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů, a s důvody, proč se ECB domnívala, že zpřístupnění obsahu uvedených příloh by ohrožovalo měnovou politiku Unie a členských států, finanční situaci ECB a NCB Eurosystému a stabilitu finančního systému. Umožňuje rovněž Tribunálu provést přezkum opodstatněnosti úvah ECB.

41 Žádný z argumentů předložených žalobkyní nemůže tento závěr zpochybnit.

42 Žalobkyně zaprvé tvrdí, že jelikož veškerá činnost ECB slouží veřejnému cíli, nemohla se tato při odůvodňování odepření přístupu k přílohám A a B dohody o výměně dluhopisů omezit na argumentaci funkčními poruchami relevantních segmentů trhu a veřejného cíle sledovaného jejími intervencemi.

43 Tuto část žalobního důvodu je třeba zamítnout.

44 Jak totiž plyne z bodů 35 až 38 výše, ECB se v dopise ze dne 22. května 2013 neomezila na uplatnění veřejných cílů sledovaných svými intervencemi, ale rovněž uvedla konkrétní důvody, proč by mohlo zpřístupnění informací obsažených v přílohách A a B ohrozit účinnost případných budoucích intervenčních opatření, jakož i finanční situaci ECB a NCB Eurosystému.

45 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že ECB dostatečně neuvedla důvody, proč by informace obsažené v přílohách A a B dohody o výměně dluhopisů mohly ohrozit účinnost případných budoucích intervenčních opatření, když SMP byl již ukončen a žalobkyně současně nepožadovala informace týkající se přímo SMP, ale pouze informace obsažené v dohodě o výměně dluhopisů.

46 Tuto část žalobního důvodu je třeba zamítnout.

47 Jak totiž plyne z bodů 35 až 38 výše, ECB v rozhodnutí ze dne 22. května 2013 uvedla, že informace obsažené v přílohách A a B dohody o výměně dluhopisů by účastníkům trhu umožňovaly nejen analyzovat taktiku a strategii, jimiž se řídily intervence v rámci SMP, ale rovněž předvídat taktiku a strategii sledované při případných budoucích intervencích, což by mohlo ohrozit jejich účinnost.

48 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že odkazy na „funkční poruchu relevantních segmentů trhu“ a na „transmisní mechanismus“ měnové politiky, které ECB v rámci svého odůvodnění použila, nebyly dostatečně jasné.

49 Tuto část žalobního důvodu je třeba zamítnout.

50 Na rozdíl od tvrzení žalobkyně ECB totiž nebyla povinna dále vysvětlovat výrazy „funkční porucha relevantních segmentů trhu“ a „transmisní mechanismus“ použité v jejím dopise ze dne 22. května 2013. Pokud jde nejprve o výraz „funkční porucha relevantních segmentů trhu“, je třeba připomenout, že bylo veřejně známo, že od počátku roku 2010 zažívala Unie dluhovou krizi a na některých trzích státních dluhopisů eurozóny se objevilo napětí, zejména z důvodu rostoucího znepokojení trhu týkajícího se udržitelnosti veřejných financí vzhledem k velmi vysokým rozpočtovým schodkům, zejména v Řecku. Bylo rovněž známo, že se toto napětí rozšířilo do dalších segmentů finančních trhů a ECB spustila SMP za účelem zlepšení účinnosti transmisního mechanismu měnové politiky. A dále, co se týče výrazu „transmisní mechanismus“ použitého ECB, stačí konstatovat, že žalobkyně, která řecké státní dluhopisy nakoupila jako institucionální investor, musí být považována za obeznámenou s významem tohoto výrazu a za schopnou ho snadno najít například na internetových stránkách ECB.

51 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí ze dne 22. května 2013 neobsahuje vůbec žádné skutečnosti a že ECB ohledně ohrožení účinnosti případných budoucích intervenčních operací vycházela z pouhé spekulace. V projednávaném případě jsou přitom požadavky plynoucí z povinnosti uvést odůvodnění vysoké, jelikož ECB měla široký prostor při posuzování toho, zda zpřístupnění sporných dokumentů může ohrozit veřejný zájem.

52 Vzhledem k tomu, že se tento bod žalobního důvodu týká porušení povinnosti uvést odůvodnění jakožto podstatné náležitosti, musí být zamítnut.

53 Je sice pravdou, že ECB disponuje širokým prostorem pro posouzení ohledně toho, zda by veřejný zájem týkající se finanční, měnové nebo hospodářské politiky Unie nebo členského státu, finanční situace ECB nebo NCB Eurosystému a stability finančního systému v Unii nebo v členském státě mohl být ohrožen zpřístupněním informací obsažených v přílohách A a B, a přezkum legality unijním soudem se v tomto ohledu tudíž musí omezit na ověření dodržení procesních pravidel a pravidel týkajících se odůvodnění, věcné správnosti skutkových zjištění, jakož i neexistence zjevně nesprávného posouzení a zneužití pravomoci (rozsudek ze dne 29. listopadu 2012, Thesing a Bloomberg Finance v. ECB, T-590/10 EU:T:2012:635, bod 43).

54 Je třeba rovněž připomenout, že z důvodu omezeného přezkumu unijního soudu má dodržení povinnosti ECB dostačujícím způsobem odůvodnit svá rozhodnutí o to zásadnější význam. Pouze tak totiž může unijní soud ověřit, zda jsou dány skutkové a právní okolnosti, na kterých závisí výkon posuzovací pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, Sb. rozh., EU:C:1991:438, bod 14).

55 Nicméně na rozdíl od tvrzení žalobkyně v projednávaném případě není povinnost uvést odůvodnění nijak v rozporu s tím, že ECB vycházela z úvah zohledňujících hypotetické chování účastníků trhu po zpřístupnění informací obsažených v přílohách A a B dohody o výměně dluhopisů a účinky, jaké by takové chování mohlo mít na budoucí intervence. Tato úvaha je totiž dostatečně konkrétní k tomu, aby umožnila žalobkyni zpochybnit její opodstatněnost a Tribunálu provést svůj přezkum. V projednávaném případě je dále obecnost odůvodnění ECB ospravedlněna snahou o nevyzrazení informací, jejichž ochrany se týká uplatňovaná výjimka.

56 Zapáté žalobkyně tvrdí, že důvod, že by mohlo dojít k vyzrazení taktiky a strategie investičních operací, není relevantní a že ECB chybně tvrdila, že má své potřeby a preference v oblasti investic.

57 Tyto části žalobního důvodu je rovněž třeba zamítnout.

58 Týkají se totiž opodstatněnosti odůvodnění, a nemohou tedy prokázat porušení povinnosti uvést odůvodnění jakožto podstatné náležitosti.

59 Tento žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout v rozsahu, v němž je založen na porušení čl. 296 odst. 2 SFEU.

60 Kromě toho v rozsahu, v němž je založen rovněž na porušení čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv, podle něhož právo na řádnou správu zahrnuje mimo jiné povinnost správních orgánů odůvodňovat svá rozhodnutí, stačí konstatovat, že na základě předchozích úvah mu rovněž nelze vyhovět, aniž je nezbytné rozhodovat o tom, zda se za okolností projednávaného případu na ECB toto ustanovení uplatní.

61 Druhý žalobní důvod tedy musí být v plném rozsahu zamítnut.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, týkajícímu se opodstatněnosti úvah ECB

62 Žalobkyně tvrdí, že úvahy, na nichž ECB založila zamítnutí její žádosti o přístup k přílohám A a B dohody o výměně dluhopisů, jsou chybné. Pokud by měly být argumenty ECB považovány za dostatečné pro odepření přístupu k uvedeným přílohám, představovalo by to překážku právu na informace zakotvenému v čl. 15 odst. 3 SFEU a článku 42 Listiny základních práv, která by byla nepřiměřená a zbavila by toto právo jeho podstaty.

63 ECB tyto argumenty zpochybňuje.

64 V tomto ohledu je úvodem třeba uvést, že některé argumenty uplatňované žalobkyní v rámci tohoto žalobního důvodu by mohly naznačovat, že uplatňuje námitku protiprávnosti směřující ke zpochybnění slučitelnosti čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé a třetí odrážky rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů, s čl. 15 odst. 3 SFEU a článkem 42 Listiny základních práv.

65 V odpovědi na otázky Tribunálu ze dne 10. listopadu 2014 (viz bod 13 výše) žalobkyně však upřesnila pro případ, že by měl Tribunál v projednávaném případě za to, že podmínky pro uplatnění výjimek stanovených v čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé a třetí odrážce rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů, jsou splněny, že by netrvala na námitce protiprávnosti týkající se čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé a třetí odrážky rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů.

66 Je tedy třeba zkoumat, zda argumenty uplatňované žalobkyní odhalují pochybení mající vliv na opodstatněnost závěru ECB, podle něhož je částečné zamítnutí žádosti o přístup k přílohám A a B dohody o výměně dluhopisů odůvodněno na základě čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé a třetí odrážky rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů.

67 Jak plyne z bodů 35 až 38 výše, ECB na podporu tohoto závěru v podstatě uvedla, že zpřístupnění podrobných a strukturovaných informací o státních dluhopisech, které ECB a NCB Eurosystému získaly v rámci SMP, by mohlo pomoci účastníkům trhu vyvodit si závěry o strategii, taktice a metodě uplatňovaných v rámci SMP a předpovídat strategii, taktiku nebo metodu, které by mohly být uplatněny v rámci budoucích intervencí. To by mohlo být na újmu účinnosti uvedených intervencí a v konečném důsledku i měnové politice Unie, jakož i finanční situaci ECB a NCB Eurosystému.

68 Žalobkyně se domnívá, že tyto úvahy jsou chybné. Na podporu tohoto žalobního důvodu nerozvíjí samostatné argumenty, ale omezuje se na odkazy na argumenty, které již uvedla v rámci druhého žalobního důvodu, týkajícího se porušení povinnosti uvést odůvodnění. Je tudíž třeba zkoumat argumenty, které žalobkyně uplatnila v rámci druhého žalobního důvodu, v rozsahu, v němž se netýkají, nebo alespoň výhradně netýkají, porušení povinnosti uvést odůvodnění jakožto formální náležitosti, ale rovněž opodstatněnosti úvah ECB.

– K částem žalobního důvodu vycházejícím zejména z hypotetičnosti úvah ECB

69 Žalobkyně tvrdí, že úvahy ECB vycházejí z pouhých spekulací, ale nejsou podloženy žádnou konkrétní skutečností. Takové úvahy nemohou odůvodnit odepření přístupu k dokumentům na základě čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé a třetí odrážky rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů. V této souvislosti žalobkyně rovněž tvrdí, že se její žádost netýkala intervenčních opatření, ale pouze dohody o výměně dluhopisů a že SMP byl v okamžiku podání žádosti již každopádně ukončen.

70 Úvodem je v tomto ohledu třeba připomenout, že rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů, se týká, jak uvádějí body 2 a 3 jeho odůvodnění, umožnění širšího přístupu k dokumentům ECB, než jaký existoval v režimu rozhodnutí ECB 1999/284/ES ze dne 3. listopadu 1998 o přístupu veřejnosti k dokumentům a archívům Evropské centrální banky (ECB/1998/12) (Úř. věst. L 110, s. 30), při současné ochraně nezávislosti ECB a NCB Eurosystému, jakož i důvěrnosti některých záležitostí specifických pro plnění úkolů ECB.

71 Článek 2 odst. 1 rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů, tak přiznává všem občanům Unie a všem fyzickým a právnickým osobám, které mají bydliště nebo sídlo v členském státě, právo na přístup k dokumentům ECB, s výhradou podmínek a omezení vymezených v tomto rozhodnutí.

72 Toto právo podléhá určitým omezením založeným na důvodech obecného nebo soukromého zájmu. Konkrétně čl. 4 odst. 1 písm. a) druhá a třetí odrážka rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů, stanoví výjimky z přístupu k dokumentu v případech, kdy by jeho zpřístupnění ohrozilo ochranu veřejného zájmu, pokud jde o finanční, měnovou nebo hospodářskou politiku Unie nebo členského státu či finanční situaci ECB nebo NCB Eurosystému.

73 Vzhledem k tomu, že výjimky z práva na přístup uvedené v článku 4 rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů, představují odchylku od práva na přístup k dokumentům stanoveného v čl. 2 odst. 1, musí být vykládány a uplatňovány restriktivně. Pokud ECB rozhodne o odepření přístupu k dokumentu, jehož předání po ní bylo požadováno, na základě čl. 4 odst. 1 uvedeného rozhodnutí, je v zásadě povinna vysvětlit, jak by mohl přístup k tomuto dokumentu konkrétně a skutečně ohrozit zájem chráněný výjimkou stanovenou uvedeným ustanovením, na kterou se odvolává (rozsudek Thesing a Bloomberg Finance v. ECB, bod 53 výše, EU:T:2012:635, body 41 a 42).

74 To, zda ECB úvahy postačovaly k odůvodnění částečného zamítnutí žádosti o přístup k přílohám A a B dohody o výměně dluhopisů, je třeba posoudit ve světle těchto zásad.

75 Zaprvé, pokud žalobkyně ECB vytýká, že vycházela z hypotéz, je třeba připomenout, že podle pravidel stanovených článkem 4 rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů, je ECB povinna porovnat stávající situaci, v níž přístup k dokumentům (ještě) není poskytnut, s hypotetickou situací, v níž by byl tento přístup poskytnut. Pouhá okolnost, že ve svém rozhodnutí o částečném odepření přístupu ECB zohlednila hypotetickou situaci, v níž by přístup k přílohám A a B poskytla, nemůže sama o sobě zpochybnit opodstatněnost jejích úvah.

76 Zadruhé je třeba zkoumat, zda žalobkyní uplatňované argumenty mohou prokázat, že ECB ve svém rozhodnutí ze dne 22. května 2013 dostatečně konkrétně nespecifikovala riziko ohrožení chráněného zájmu nebo že její úvahy v tomto ohledu jsou stiženy zjevně nesprávným posouzením.

77 V této souvislosti je nejprve třeba uvést, že žalobkyně neuvádí žádný argument, který by mohl zpochybnit opodstatněnost úvahy ECB, podle níž by zpřístupnění informací obsažených v přílohách A a B dohody o výměně dluhopisů odhalilo přesné složení portfolia SMP, a umožnilo tedy účastníkům trhu seznámit se mimo jiné s nominálními hodnotami, úrokovou mírou, daty výplaty kupónů a daty splatnosti státních dluhopisů nabytých v rámci SMP. V tomto ohledu se totiž žalobkyně omezuje na tvrzení, že nepožaduje přístup k dokumentům týkajícím se přímo intervencí ECB. Jak přitom uvádí ECB, na základě informací obsažených v přílohách A a B dohody o výměně dluhopisů je možné identifikovat řecké státní dluhopisy, které ECB a NCB Eurosystému nabyly v rámci SMP.

78 A dále na rozdíl od tvrzení žalobkyně nečiní ukončení SMP tyto úvahy zjevně nesprávnými nebo irelevantními. Podle úvah ECB by totiž zpřístupnění informací obsažených v přílohách A a B dohody o výměně dluhopisů mohlo pomoci účastníkům trhu předvídat strategii, taktiku a metodu, které by ECB a NCB Eurosystému mohly uplatnit v rámci budoucích intervencí. Jak Tribunál již rozhodl, je běžné, že účastníci trhu využívají informací zveřejněných centrálními bankami, jelikož jejich analýzy a rozhodnutí jsou považovány za zvláště důležitý a spolehlivý zdroj pro posuzování současného a budoucího vývoje finančních trhů (rozsudek Thesing a Bloomberg Finance v. ECB, bod 53 výše, EU:T:2012:635, body 52, 57 a 63).

79 Kromě toho žalobkyně zpochybňuje úvahy ECB, podle nichž by v případě, že by někteří účastníci trhu jednali na základě prognóz pramenících z informací obsažených v přílohách A a B dohody o výměně dluhopisů, mohla být ohrožena účinnost budoucích intervencí, jakož i finanční situace ECB a NCB Eurosystému.

80 Co se týče tohoto prvku odůvodnění dopisu ze dne 22. května 2013, ECB upřesnila, že by zpřístupnění informací týkajících se metody uplatněné v rámci SMP mohlo ohrozit intervenční opatření mající tentýž nebo obdobný cíl jako SMP. Takové programy mají motivovat účastníky trhu k investování do určité kategorie státních dluhopisů, a to případně ještě před tím, než by je začaly nakupovat ECB a NCB Eurosystému, tak aby mohly těžit z cenového vývoje nastartovaného těmito nákupy. Takové programy mohou mít podle ECB pozitivní účinek na všechny dluhopisy dané kategorie. Jelikož účastníci trhu nevědí, jaké dluhopisy ECB a NCB Eurosystému preferují, byli by motivováni k investování do celé široké kategorie. Naopak v případě, že by účastníci trhu měli přístup k podrobným a strukturovaným informacím obsaženým v přílohách A a B dohody o výměně dluhopisů, mohla by být ohrožena účinnost intervenčních opatření a potažmo i měnové politiky, jakož i finanční situace ECB a NCB Eurosystému. V takovém případě by účastníci trhu mohli být vedeni k předvídání konkrétnějších typů státních dluhopisů v rámci dané kategorie, které by ECB a NCB Eurosystému mohly nakupovat, a k soustředění svých nákupních aktivit na tyto typy dluhopisů. To by mohlo mít za následek nárůst cen typů dluhopisů, které by účastníci trhu identifikovali jako možné cíle nákupů ECB a NCB Eurosystému. Pokud by tyto dluhopisy skutečně odpovídaly preferencím ECB a NCB Eurosystému, mohly by tyto banky být nuceny nakupovat tyto dluhopisy za vyšší ceny nebo nakoupit jiné dluhopisy ne zcela odpovídající jejich preferencím. Dále by ECB a NCB Eurosystému

mohly být vedeny k nákupu dluhopisů různého typu v rámci dané kategorie za účelem motivování účastníků trhu k investování do všech dluhopisů dané kategorie namísto toho, aby se koncentrovaly na určité typy dluhopisů.

81 V tomto ohledu žalobkyně nejprve tvrdí, že tyto úvahy ECB vycházejí z nepravděpodobných hypotéz. Ve své tiskové zprávě ze dne 6. září 2012 sice ECB uvedla technické charakteristiky nákupu státních dluhopisů v rámci programu týkajícího se OMT (dále jen „program OMT“) (viz bod 6 výše). Dalo se nicméně předpokládat, že ECB a NCB Eurosystému k nákupu státních dluhopisů v rámci uvedeného programu nepřistoupí.

82 V této souvislosti žalobkyně zaprvé tvrdí, že z rozhodnutí ministrů eurozóny z konce roku 2014 plyne, že opatřením zamýšleným v rámci měnové politiky, pokud jde o Řeckou republiku, bylo otevření úvěrové linky. Nákupy řeckých státních dluhopisů již tedy nejsou zamýšleny.

83 Tato část žalobního důvodu musí být zamítnuta.

84 V tomto ohledu stačí připomenout, že podle ustálené judikatury musí být v rámci žaloby na neplatnost podle článku 263 ES legalita unijního aktu posuzována v závislosti na faktických a právních skutečnostech existujících v době, kdy byl daný právní akt přijat (rozsudek ze dne 7. února 1979, Francie v. Komise, 15/76 a 16/76, Sb. rozh., EU:C:1979:29, bod 7). Okolnosti, na které se žalobkyně odvolává, přitom nastaly až po rozhodnutí ECB ze dne 22. května 2013, a nemohou tedy zpochybnit jeho legalitu.

85 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že podle tiskové zprávy ECB ze dne 6. září 2012 nákup státních dluhopisů v rámci programu OMT předpokládá, že stát, jehož se týká zamýšlený nákup dluhopisů, sjedná s Evropským mechanismem stability (dále jen „ESM“) konsolidační program. V projednávaném případě bylo možné sjednání takového programu vyloučit. Rozhodnutí ESM totiž mohou být přijímána toliko jednomyslně a z důvodu pochybností Bundesverfassungsgericht (německý ústavní soud) plynoucích z jeho žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce ze dne 14. ledna 2014 podané ve věcech 2 BvR 2728/13 až 2 BvR 2731/13 a 2 BvR 13/13 (věc C-62/14, Gauweiler a další, v současné době probíhající před Soudním dvorem), a Bundesbank (německá centrální banka) ohledně legality programu OMT člen německé vlády oznámil, že takový konsolidační program nebude schválen.

86 Tato část žalobního důvodu musí být zamítnuta.

87 V této souvislosti je třeba uvést, že se žalobkyně omezuje na nákup státních dluhopisů v rámci programu OMT, tak jak byl popsán v tiskové zprávě ECB ze dne 6. září 2012. Úvahy ECB uvedené v bodě 80 výše se přitom neomezují na nákup státních dluhopisů v rámci programu OMT, ale týkají se veškerých intervenčních opatření s týmž nebo obdobným cílem, jaký měl SMP. V tomto kontextu je třeba připomenout, že ECB má velmi široký prostor pro posouzení volby a určení opatření přijímaných v rámci plnění svých úkolů. Když ECB posuzovala, zda může přístup k přílohám A a B ohrozit měnovou politiku Unie nebo finanční situaci ECB či NCB Eurosystému, byla tudíž oprávněna přihlédnout ke všem opatřením, které by mohla v budoucnu přijmout, a nemusela zohlednit pouze opatření navázaná na podmínku uvedenou v tiskové zprávě ECB ze dne 6. září 2012 ohledně OMT, podle níž nákupům státních dluhopisů v rámci tohoto programu musí předcházet sjednání konsolidačního programu dotčeným členským státem s ESM.

88 Argumenty žalobkyně každopádně nemohou prokázat, že v okamžiku, kdy ECB přijala rozhodnutí ze dne 22. května 2013, bylo zřejmé, že podmínky uvedené v tiskové zprávě nebude možné splnit.

89 Pokud jde o argument vycházející z žádosti Bundesverfassungsgericht o rozhodnutí o předběžné otázce podané ve věci C-62/14, stačí konstatovat, že z žádosti neplyne, že by měl uvedený soud za to, že by veškeré nákupy státních dluhopisů za strany ECB nebo NCB Eurosystému v rámci programu OMT

odporovaly unijnímu primárnímu právu. Naopak zejména z bodů 99 a 100 uvedené žádosti plyne, že tento soud nevylučuje, že by restriktivně vykládaný program OMT mohl být považován za slučitelný s unijním právem.

90 Dále, pokud jde o argument vycházející z odmítavého postoje ke schválení nového konsolidačního programu zveřejněného členem německé vlády, stačí uvést, že z tiskové zprávy ECB ze dne 6. září 2012 plyne, že program OMT se vztahoval na státy již se účastnící konsolidačních programů. I za předpokladu, že by nebylo možné konsolidační program sjednat pro členský stát, který se ještě takového programu neúčastnil, nevylučovalo by to tedy nákupy dluhopisů států, které se již takového programu účastní.

91 Žádný z argumentů uplatňovaných žalobkyní tudíž nemůže prokázat, že 22. května 2013, tedy v okamžiku, kdy ECB částečně zamítla spornou žádost o přístup, bylo možné vyloučit, že ECB nebo NCB Eurosystému budou v rámci programu OMT nakupovat státní dluhopisy.

92 Proto je třeba konstatovat, že argumenty žalobkyně nemohou prokázat, že by úvahy ECB uvedené v bodech 37 a 38 výše, podle nichž zpřístupnění informací obsažených v přílohách A a B dohody o výměně dluhopisů mohlo ohrozit účinnost budoucích intervencí s týmž nebo obdobným cílem, jaký měl SMP, byly založeny na nepříliš pravděpodobné hypotéze nebo byly stiženy zjevně nesprávným posouzením.

93 Dále žalobkyně tvrdí, že úvaha ECB, podle níž by zpřístupnění informací obsažených v přílohách A a B dohody o výměně dluhopisů mohlo ohrozit účinnost budoucích intervenčních opatření, se nemůže týkat opatření s odlišným cílem, než měl SMP. I kdyby totiž taková opatření rovněž obnášela nákupy státních dluhopisů, nebylo by možné opakovat obdobné nákupy jako v případě SMP, sledovala-li by intervenční opatření odlišné cíle.

94 Tuto část žalobního důvodu je třeba zamítnout.

95 Zaprvé tato část žalobního důvodu není relevantní. Úvahy ECB týkající se intervenčních opatření s týmž nebo obdobným cílem jako SMP zkoumané v bodech 80 až 92 výše totiž samy o sobě stačí k odůvodnění částečného zamítnutí žádosti o přístup k přílohám A a B dohody o výměně dluhopisů.

96 Zadruhé, jak správně uvádí ECB, zahrnuje-li intervence nákup státních dluhopisů ze strany ECB a NCB Eurosystému, existuje každopádně riziko, že účastníci trhu budou vycházet z informací o takových nákupech v minulosti ve snaze – úspěšné, či neúspěšné – identifikovat preference ECB a NCB Eurosystému pro některé typy státních dluhopisů, o nichž se domnívají, že se uplatní nezávisle na cíli sledovaném nákupy státních dluhopisů.

97 V takovém případě by přitom na základě úvah uvedených v bodě 80 výše mohlo zpřístupnění informací obsažených v přílohách A a B dohody o výměně dluhopisů ohrozit účinnost intervenčních opatření ECB a finanční situaci této banky nebo NCB Eurosystému.

98 Proto je třeba dojít k závěru, že žádný z argumentů žalobkyně není s to prokázat, že úvahy ECB uvedené v jejím dopise ze dne 22. května 2013, podle nichž by zpřístupnění příloh A a B dohody o výměně dluhopisů mohlo ohrozit účinnost budoucích intervenčních opatření a v konečném důsledku i měnovou politiku, jakož i finanční situaci ECB a NCB Eurosystému jsou založeny na čistě hypotetické situaci nebo stiženy zjevně nesprávným posouzením.

– K části žalobního důvodu týkající se veřejného cíle sledovaného intervencemi

99 Žalobkyně tvrdí, že úvahy ECB založené na její strategii správy portfolia a jejích investičních preferencích jsou chybné. Intervence ECB podle ní sledují veřejný cíl, a tato banka tedy nemá strategii správy portfolia nebo investiční preference.

100 Tato část žalobního důvodu musí být rovněž zamítnuta.

101 V tomto ohledu stačí uvést, že pokud intervence zahrnuje nákup státních dluhopisů, skutečnost, že sleduje veřejný cíl, nebrání tomu, aby ECB nebo NCB Eurosystému měly preferenci pro určité typy státních dluhopisů.

102 Je tudíž třeba dojít k závěru, že žádná z částí tohoto žalobního důvodu žalobkyně nemůže zpochybnit opodstatněnost úvah ECB, podle nichž bylo odepření přístupu k přílohám A a B dohody o výměně dluhopisů odůvodněno ustanovením čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé a třetí odrážky rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů.

103 Vzhledem k objasnění žalobkyně uvedenému v bodě 65 výše není namístě přezkoumávat případnou námitku protiprávnosti týkající se čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé a třetí odrážky rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů.

104 Tento žalobní důvod tedy musí být zamítnut, aniž by bylo nutné zabývat se jeho částmi týkajícími se čl. 4 odst. 1 písm. a) sedmé odrážky rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů, který stanoví, že přístup k dokumentu bude odepřen, vede-li jeho zpřístupnění k porušení ochrany veřejného zájmu, pokud jde o stabilitu finančního systému v Unii nebo v členském státě. Tyto části žalobního důvodu totiž musí být zamítnuty jako irelevantní. Ze systematiky článku 4 rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů, plyne, že zamítnutí žádosti o přístup je odůvodněno tehdy, jsou-li splněny podmínky požadované pro uplatnění některé z výjimek stanovených v tomto článku. V projednávaném případě přitom může být toto zamítnutí založeno na čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé a třetí odrážce rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů. I za předpokladu, že by části žalobního důvodu týkající se čl. 4 odst. 1 písm. a) sedmé odrážky rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů, byly opodstatněné, nemohly by tudíž zpochybnit odůvodnění zamítnutí žádosti o přístup.

K prvnímu žalobnímu důvodu, založenému na protiprávnosti právního základu rozhodnutí ze dne 22. května 2013

105 V rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že čl. 4 odst. 1 písm. a) sedmá odrážka rozhodnutí 2004/258, ve znění pozdějších předpisů, není v souladu s čl. 15 odst. 3 SFEU ani s článkem 42 Listiny základních práv. Na výjimku stanovenou uvedeným ustanovením se podle ní nevztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331). A dále body odůvodnění rozhodnutí 2011/342 neodkazují na toto rozšíření důvodů pro zamítnutí. Rozhodnutí ECB ze dne 22. května 2013 tudíž nemůže být podle žalobkyně založeno na tomto rozhodnutí.

106 ECB tyto argumenty zpochybňuje.

107 Tento žalobní důvod musí být na základě úvah rozvinutých v bodě 104 výše zamítnut jako irelevantní.

108 Vzhledem k tomu, že je třeba všechny žalobní důvody zamítnout, je třeba zamítnout i návrh na určení neplatnosti rozhodnutí ECB ze dne 22. května 2013.

3. *K dopisu ECB ze dne 16. dubna 2013*

109 Jak bylo uvedeno v bodě 24 výše, návrh na určení neplatnosti musí být vykládán tak, že se týká pouze rozhodnutí ECB ze dne 22. května 2013.

110 Každopádně i za předpokladu, že by žalobkyně navrhovala rovněž určení neplatnosti dopisu ECB ze dne 16. dubna 2013, bylo by třeba tento návrh zamítnout, jelikož je třeba zamítnout veškeré žalobní důvody uplatňované na podporu návrhu na určení neplatnosti dopisu ECB ze dne 22. května 2013, přičemž žalobkyně neuplatnila na podporu případného návrhu na určení neplatnosti rozhodnutí ECB ze dne 16. dubna 2013 další žalobní důvody.

111 Není tudíž třeba rozhodovat o námitce nepřípustnosti uplatňované ECB, podle níž by případný návrh na určení neplatnosti dopisu ECB ze dne 16. května 2013 nebyl dostatečně jasný.

112 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je tedy třeba žalobu v plném rozsahu zamítnout.

K nákladům řízení

113 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že ECB požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein se ukládá náhrada nákladů řízení.

Berardis Czúcz Popescu

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 4. června 2015.

Podpisy.